

రాజా ఇల్లు వున్న కాలనీ విప్లవజూ విశ్వ
 బ్దింగా వుంటుంది. ప్రొద్దుట అయిదున్నర
 అయితే—మరీను. అందుకే పారి కాలనీ మొద
 ట్లోనే మోటారు బైక్ ఇంజనాపేసి తోసు
 కుంటూ నడిచాడు. చిరు చీకట్లు, అక్క
 డక్కడా వెలుగు చారలు, ఆకాశంలో నక్షత్రాలు
 పొలిపోతున్నాయి.

చీపుళ్ల చప్పుడు, అక్కడక్కడా కుక్కల
 తిరుపులు దూరంలో స్వేషను నుండి
 బయలుదేరిన ఎలక్ట్రిక్ ట్రైన్ కూత—రాజా
 యింటి కాంపౌండు గేటు తెరిచే వుంది. లోపలికి
 “మాటాల్ బైక్”లో సహా ప్రవేశించి వాహ
 నానికి స్టాండ్ వేసి ఇంటివైపు తిరిగి—ఆగి
 పోయాడు.

గుమ్మం ముందు అందంగా కళ్లాసి చల్లి
 వుంది. పొడుగాటి, తలంటు పోసుకున్న
 వెంట్రుకలని వేలు ముడతలను కుని, తెల్లటి
 ఎర్రంపు చీర, తెల్లరవికలతో మునివేళ్ల మీద
 కూర్చుని, సన్నటి తెల్లటి వేళ్లనుంచి ముగ్గు
 జారుతుంటే కళ్లాసి చల్లిన వేలమీద అందాల
 ముగ్గులకి రూపం పోస్తున్న అమ్మాయి—
 అందమైన అమ్మాయి వుంది.

పొడుగ్గా, హాందాగా కన్పిస్తున్న కంఠం
 నుంచి తమిళగీతం, ‘మార్గలి’ మీద ఆండాళ్
 పాట వెలువడుతోంది. వుండి వుండి పాట
 వాపేసి రాగం తీస్తూ ముగ్గువేస్తోంది ఆ
 అమ్మాయి.

చెయ్యి జాపి ఆ చివరికి గీతని గియ్యడంలో

ముందుకి వంగుతూ—రాగంలో ఊపిరందక
 ఆయాసపడి తలెత్తించుసింది. ఆ పెద్ద పెద్ద
 కళ్లని, వాటిమధ్య పొడుగైన ముక్కు—మీద
 మెరిసిన ముక్కుపుడకని—దానికింద ముద్దు
 పెట్టుకోవాలనిపించవేసి చిన్న నోరుని చూసి
 ఏం మాట్లాడాలో తెలిక, తెలిసినా కొయ్య
 బారిపోయి అలా మోటారు బైక్ వాసుకుని
 నిలబడిపోయాడు హరి.

ఆ అమ్మాయి ముందుకు పడ్డ పొడుగాటి
 వెండ్రుకలని బుగ్గమీద నుంచి మణికట్టుతో
 తోసుకుంటూ లేచి నిలబడింది.

“అన్నయ్య లోపలున్నాడు.” అంది,
 ఇంగ్లీషులో! హరి అలాగే నిలబడ్డాడు. ఆ
 కంఠం ఎంతబాగుంది, శ్రావ్యంగా, మెత్తగా,
 తియ్యగా... ఆ చిన్న వైపెదవిని కొరు
 క్కుంటూ, ముగ్గుగిన్నె దాచేస్తున్నట్టు
 వెనకగా వట్టుకుని—మణికట్టుతో ఆ సల్లటి

జాతుని వెనక్కి తోసుకుంటూ, దేవతలా
 తోచింది.

“రాజాకోసమేగా వచ్చారు?” ఆ కంఠంలో
 విసుగు, ఆశ్చర్యంతోబాటు. ఉలిక్కిపడి—
 తలూపి లోపలికి కదిలాడు. ఆమె వక్కనుంచి
 వెళ్తుంటే నోక నింత పరిమళం తోచింది.
 ఇంటి మెల్లెక్కుతూ వెనక్కి తిరిగాడు
 హరి.

తనవైపే చూస్తోంది — ముగ్గుగిన్నెలో
 ప్రేళ్ళున్నాయి. మళ్లీ మునివేళ్లమీద
 కూర్చుంది. ఆ సల్లటి వేలమీద తెల్లటి
 ముగ్గులూ, అంతకంటే బాగున్న
 అమ్మాయి — హరికిదేదో గొప్ప అనుభవ
 పునిపించింది — యింతేదో గొప్ప విషయానికి
 నాందిగా తోచింది.

“మీ ముగ్గు, మీ పాటూ, మీరూ
 చాలా బాగున్నారు” అన్నాడు లోపలికివెళ్తూ

అంజు అంజు. రాజు గదిల నావారి, తన అరిదుగుల శరీరాన్ని పడవేస్తూ అన్నాడు "రాజు-నీకు తెల్లారగట్టే లేచి ముగ్గులెట్టే చెల్లెలుందని తెలియరా" రాజు తల దువ్వు కుంటూ వెనక్కి తిరిగాడు. "మహి యేనా? అదో సరదా దానికి ఇల్లంతా సద్దడం - పనిలేనపుడు వీణ ప్రాక్టీసు, కాలేజీ మానేసింది - ఏదో పని చెయ్యాలిగా..."

"కాలేజీ చదువయిందా? పది హేడేళ్లు కూడా వున్నట్టు లేవు?" హరి కుతూహలంగా అడిగాడు. "వాస్తవం పోయినపుడు - వేసంగి సెలవుల్లో పోయారుగా - పి.యూ.సీ అయింది. బి. ఏ. లో చేరలేదు. నాకివ్వం లేదంది. నేనూ సరే నవ్వాను. వచ్చే ఏడాది చూసుకోవచ్చని. టైపు, షార్ట్ వాండూ, ఫ్రెంచ్ వగైరా వగైరా వెలిగిస్తోంది."

"కంతం బాగుందిరా - చాలా బాగా పాడుతోంది-" హరి మెల్లిగా అన్నాడు. "మా మహి కంఠంకేరా - అచ్చం లతా మంగేష్కర్..." రాజు లేచి నిలబడ్డాడు "నేను రక్తి" అంటూ. హరి లేచాడు, "మహి దేనికీరా షార్టు?" రాజు హరికేసి పరిశీలనగా చూసాడు. "నీ కంఠం కు?" అన్నాడు సూటిగా.

హరి తికమక పడ్డాడు.

ఆ ముగ్గుల మధ్య దేవతలాగ కన్పించిందిరా - ముక్కుపుడకతో నహా... చాలా అందంగా వుంది-పుట్టినే...కుతూహలం..."

"ఆ ముక్కు పుడక దేవత..." మహి పూర్తి పేరు ఉమామహేశ్వరి. ఏదో చీరకడిలే ఆ భారతవారి వేషం వేస్తుంది - లేకుంటే అది-సాంట్, నూట్స్ - యాక్టీలు - నాస్టు గారు పోకమునుపు పోట్ పాంట్స్ కూడా ట్రై చేసింది..." రాజు హరి ముఖంలోని ఆసనముకాన్ని చూసి నవ్వుకున్నాడు.

"మా చెల్లెలిని డిస్సెస్ చేస్తూ యిక్కడే వుండిపోదామా - కదిలే ఆలోచననున్నా వుందా?" హరి అయిష్టంగా కదిలాడు.

వాకిట్లో ముగ్గులు పూర్తయ్యాయి - బంతి పువ్వులున్న గొబ్బెమ్మలు - "మీ చెల్లి చాలా రెటిణియస్సా" అడిగేసి వారిక్కడు చుకున్నాడు హరి. "అదో ఫోజు" రాజు సాపేక్ మార్చేశాడు.

రోజంతా కంచితో స్నేహితుడి చెల్లి వాడావుడిలో గడిపి రాత్రి పదింటికి తిరిగి

వచ్చారీదర్దూ. "నువ్విప్పుడు మీ ఇంటికెళ్లి ఏంచేస్తావు - ఎవరేనా కాచుకుంటూరా అంటే అదీలేదుగా - యిక్కడే వడుకో" అన్నాడు రాజు. హరి మోజైకేని అవుతుండగా "అన్నయ్యా వచ్చేకావా" అన్న సంతోషమైన పలకరింపు వినబడింది.

రాజు లోపలికి నడిచాడు. "మహి హరి యిక్కడే వడుకుంటాడు-గెస్తురూం సర్ది పెట్టు." అంటూ. మహి మొహం అమాటలు వింటూ ఎలా అయిందో, అని ఆత్రవంగా హరి. ఏమనుకుంటుందో, మోజైకేకి స్టాండ్ చేసి లోనికి నడిచాడు.

"పూర్తి భోజనం ఎలాగూ చెయ్యలేం, సాండ్ విచెస్ తిని టీ తాగుదాం." రాజు సజిషను యిట్టే వొప్పుకున్నాడు హరి-పానం లేకుంటే ఇప్పుడు-వండాలి కాబోలు మహి. మహిని కష్టపెట్టడం ఇష్టం లేకపోయింది హరికి.

కిచెస్ లో టేబిలు చుట్టూ కూర్చుని టామోటా సాండ్ విచెస్ తింటూ వేడివేడి టీ తాగుతుంటే అంతవరకూ మాట్లాడక పోయినా మహి తనకి చాలా దగ్గరయినట్టు తోచింది హరికి. మహి చేసినవి కాబట్టి, వాలుగు సాండ్ విచెస్ తిని, వంచదార ఎక్కువయినా-టీ తాగి-బాగుందని జవాబితకంగా మెప్పుకున్నాడు.

రాజు, "మహి నో పాటు పాడరామా" అంటే మహి ఎర్రబడింది. "వేపాడ"నంది తర్వాత, బచ్చితంగా. హరి కో క్షణం మహి తను అక్కడ వున్నందువల్లే పాడనంది అని పింది బాధ కలిగింది.

"రాజూ, పడుకుంటానిక" అన్నాడు. మహి కళ్ళు చిత్రంగా చూసాయి హరి వైపు. హరి వాటిని చూడలేదు.

రాత్రంతా హరి కళ్ళమందు ఏర్రంతు తెల్లచీరలోనూ, లేత కువచ్చు డ్రెసింగ్ గౌనులో, మెత్తటి వెంట్రుకలు కలగా వుండంగా మొహాన్ని కప్పేస్తుంటే టీ కలుపు తున్న అమ్మాయి నిలిచింది.

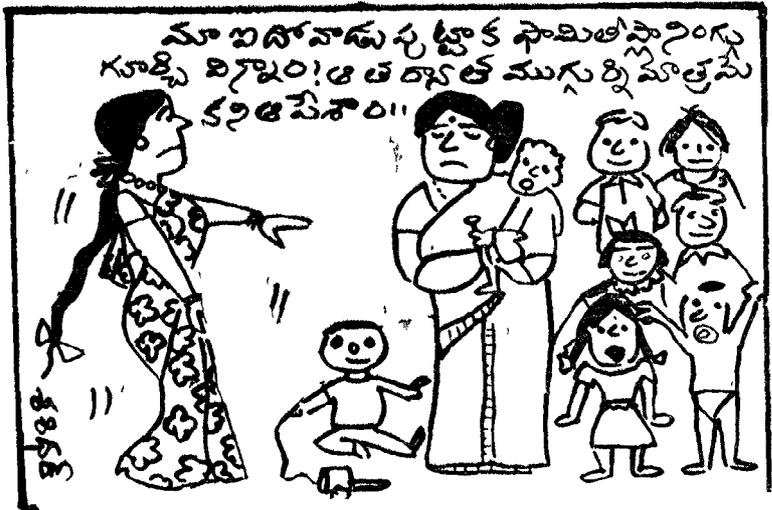
ఆరింటికి-నిన్నటి కంఠమే- కలలోకి చీల్చుకుని బిసిపించింది- "ఖిలేతేపా గుల్ యిహో" అంటూ. రెండో పక్కకి దొర్లి, మోచేతిమీద అనుకుని కిటికీలోంచి క్రిందికి చూశాడు. నందివర్తనాలని కోసుకుంటోంది మహి-జాబ్టు పీపునంతా వరదాలా కప్పేసింది. లేత సీలం మీద వువ్వులు కుట్టిన గరారా మీద వోట్లీ వేసుకుంది. అంత దూరానకూడా కదిలి నపుడల్లా ముక్కు పుడక మెరుస్తోంది. ముస్లిము పిల్లలాగుంది.

తోటలోకి అడుగు పెడుతూ చలికి హాళి రాడు హరి- మహికోసం కళ్ళలో వెలికాడు. "గుడ్ మార్నింగ్" వెనుక నుంచి వినిపించింది మహి కంఠం. "నో-హిల్స్" అన్నాడు-మహి పెదవులమీద చిచ్చువ్వు వెలిసేంది- "మీరు త్వరగా లేచేవారు- అన్నయ్య ఎనిమిదింటికి గాని మంచం దిగడు..." మహి కంఠంలో స్నేహం ధ్వనించింది.

హరికి చాలా ఆనందంగా వుంది. చలి చలిగా, చిరు చీకట్లంకా వున్న ఉదయం-సజీవ శిల్పం లాంటి అమ్మాయి, ఆ అమ్మాయి ముఖ కవళిలో, మాటల్లో స్నేహం...

"నాకూ అలవాటు లేదు ఎర్రగ్గాలేవడం- మీ పాటే లేపేసింది" చిచ్చువ్వుతో అన్నాడు "సారి చెప్పనా?" మహి కొంచెం ఎత్తుల్ల కొమ్మ అందక అవస్థ పడుతూ అంది.

హరి చేతితో అందుకుని రెమ్మని ఎంచాడు. మహికి "థాంక్స్ చెప్పాలి" అన్నాడు స్నేహ వెంట్రుకల పరదానుంచిహరిని పిలిచింది

“వెళ్ళాలా?” అంది జాబ్బు వెనక్కి తోసు కుంటూ. హరి “వద్దు తెండి” అన్నాడు. “వెళ్ళాలా జరిగింది?” మహి పూలు

మనసున ముగులు

కొయ్యడంలో మునిగిపోయింది. “నిన్న రాజు చెప్పలేదా?” హరి అన్నాడు— తనూ కొయ్య డానికి ప్రయత్నిస్తూ. “ఉహూ— మీరూ పడు కుండుకు వెళ్ళారు— రెణ్ణిమిషాలలో తనూ వెళ్ళిపోయాడు. అలిసిపోయానని.”

మహి, హరి పూలు కొయ్యడాన్ని పరీక్షగా చూస్తూ నిలుచుంది. తను కోస్తున్న రెమ్మని వదిలేసి “బాగుంది—మీరలా కోస్తే, నేను నందివర్దనం రేకలు మాలకట్టాలి. చాలాబలు. తెంపినన్ని తెంపారుగాని” అంది. హరినవ్వాడు పూలు కోస్తే (వయత్నాన్ని) వదిలేసి. మహి నవ్వింది. తెల్లటి వలువరస తళుక్కున మెరిసింది.

హరి తోటంతా కలయ చూసాడు. “అవు

దెప్పుడో యిక్కడే పొర్లమినాడు పొర్లె యిచ్చాడు రాజు. రాత్రేమో, ఏం మొక్కలున్నా యో తెలియలేదు” అంటూ.

“రాజు పొర్లెలు ఘనంగా యిచ్చేవాడటగా— నేనా రోజుల్లో చిన్నపిల్లని — బోర్డింగ్లో వుండేవాణ్ణి. పి. యూ. సి.లో చేరేముందరే ఇంటికి వచ్చేసాను — నిజానికి రెండేళ్ళక్రితం వరకూ మా ఇల్లు యిదని, యిలాగుంటుదని తెలియ నాకు.” మహి కంఠంలో బాధ ధ్వనించింది.

“సెలవుల్లో ఇంటికి వచ్చేవారుకారా?” హరి పుదుపుగా అడిగాడు. “ఉహూ— నాన్నారు స్కూలుకి వచ్చి తీసికెళ్ళేవారు — ఊటీ, కొడై, సిమ్లా — అన్ని పూళ్ళూ తిప్పేవారు — అన్నీ చూపించేవారు. ఇంటికి మటుకు తీసికెళ్ళేవారుకాదు. కాలేజీలో చేరే ముందు నమ్మర్లో యింటికి తీసుకొచ్చారు. అంతవరకూ వాకి యింటి గురించి ఏమీ తెలియ — అన్నయ్య కూడా స్కూలుకే వచ్చి చూసి వెళ్ళేవాడు...” మహి హతాత్ముగా టాసిక్ మార్చేసింది —

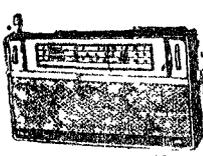
“వెళ్ళాలా జరిగింది?” అడిగింది మహి. “పెళ్ళికేం బాగానే జరిగింది—పెళ్ళి కూతుర్ని చూస్తే విజయ మీద జాలేసింది — చేసుకోక చేసుకోక ఆ అమ్మాయినే చేసుకోవాలా అని..” హరి పెళ్ళి విశేషాలు చెప్పసాగాడు. కాసేవ టోనే యిద్దరు చిరస్నేహితుల్లా నవ్వుకో సాగారు — పెళ్ళిలోని జోక్స్ మీద.

మాట్లాడుతునే మామిడిచెట్టు కింద గచ్చుమీద సద్దుకుని కూర్చున్నారు. మహి పూలు కట్టసాగింది. మాటలాపేసి మహి వేళ్ళ కదలికని గమనించసాగాడు హరి. అంత త్వర త్వరగా చకచకా కదులుతున్న ఆ సన్నటి వేళ్ళని, నిముషాల్లో పెరిగిపోతున్న మాలని చూసి ఆశ్చర్యపడ్డాడు.

“నేనూ కట్టనా?” దారాన్ని తీసుకుని రెండు పూలు ఏరాడు హరి — “వద్దు తెండి పూలు కొయ్యడం చూసానుగా — పూలు ఎలా కడతారో ఊహించగలను...” కొంటి నవ్వులు చిందించింది మహి. “వద్దంటారా?” నిరాశ నిస్పృహ నటిస్తూ దారాన్ని వదిలేసాడు హరి.

“వేసంగిలో అయితే మల్లెపూలు చాలా పూస్తాయి. మాల కట్టలేక చేతులు నెప్పట్టేవి.” మహి కొనకళ్ళతో హరికేసి చూసింది. పూలమట్టూ దారాన్ని ముడి చేస్తున్న కుడిచేయ్యి అగిపోయింది.

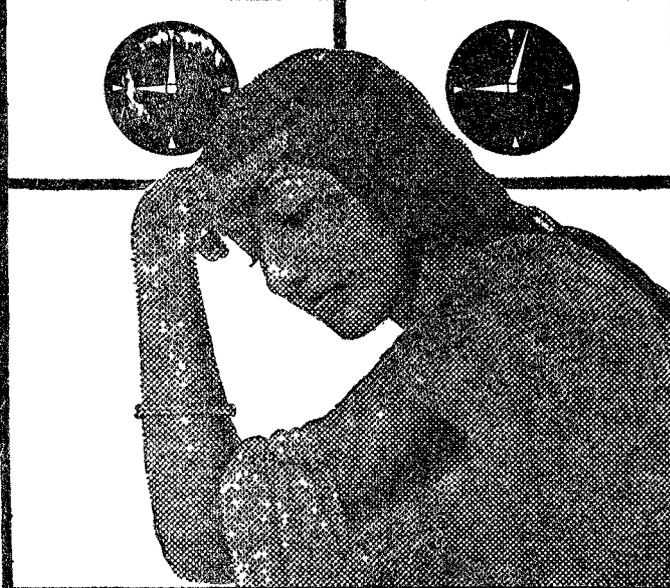
రు. 15/-లోనే రేడియో

మా క్రొత్త స్కీము క్రింద మీరు బ్యాటరీ పెల్లుతో వని చేసే మీడియం వేవ్ లెంగ్త్ ట్రాన్సిస్టర్ పాండగలరు. పార్కులు జపాన్ లో తయారుచేయబడినవి. సంగీతం, వార్తలు వగైరా వివరించు. ఉత్తమంగా వని చేస్తుంది. పోస్ట్ టే రు. 3/- చి. పి. పార్కులు కొరకు వ్రాయండి. అమోదింపబడకపోతే వెల వాచసు చెయ్యబడకలదు. ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి

BUNTY RADIOS (B. 19)
DURGIANA, AMRITSAR.

తలనొప్పి తక్కువైతూ భూబాధకు అతిశయంగా ఉపశమనం!

శాలోఫెన్ బాధానివారిణి మాత్రము

అమ్యులంజన్ లిమిటెడ్ హరి తయారించు శాలోఫెన్ తలనొప్పి, పూ, వందినొప్పి, ఒళ్ళ నొప్పులకు అతి సులభంగా, శీఘ్రంగా ఉపశమనం కలిగిస్తుంది. ఇది నిరపాయకరమైనది. శాలోఫెన్ దాక్టర్ల సిఫారసుచేసే పలుకైన ప్రక్రియ కలిగియుండు.

PDS/AS. 1973 PER

హరి ప్రొఫైల్ చాలా అందమైనది. గ్రీకుల ముక్కు, పట్టుదల సూచించే, ఎప్పుడూ నవ్వుడానికి సిద్ధంగా వుండే పెదవులు, కోపం గాని బాధగాని కలిగితే వింతగా బిగుసుకునే చదవడముకలూ, చిన్న సొట్టతో వినోదాన్ని లాంటి గడ్డం, తిన్నగా కూర్చున్న ఎడ్జెట్ శరీరం - హరి చాలా అందమైనవాడు, అబ్బాయిలే ఒప్పుకుంటారని.

హారాత్తుగా మహిళేసి తిరిగిన హరి ఆశ్చర్యపోయాడు, మహి మొహంలోని చదవ బడని భావాలనిచూసా. చిన్ననూ ముగ్గు పెడుతూ యిలాగే చూసింది. ఈ చదవారేళ్ల అమ్మాయి ఎందుకు తనలో ఇంత కుతూ హలాన్ని, ఏ అమ్మాయిని చూసినా కలగని వింత అనుభూతిని రేకెత్తిస్తోంది?

హరి యింతవరకూ చాలా అమ్మాయిలతో తిరిగాడు. వాళ్లందరి కంటే వేరులా తోచింది మహి. వయసు, అమాయకత్వం - మహిలోని స్త్రీత్వం యింకా నిద్రాణమై వుంది ఆమె యింతవరకూ ఏ మగాడి గురించి సన్నిహితంగా ఆలోచించి వుండదు అసలామెకి బాయ్ ప్రెండువుండి వుండరు ఉత్కిన్నవడుతూ తల తిప్పేకుకుంది మహి హరి మొహంలో ఆశ్చర్యం కంటే వేరే బాసమెదో తోచింది మహికి చెల్లాటి ఇంఖంలాంటి మెడనుండి మొదలయి, చెవుల చివర వరకూ ఎరుపురంగు పాసింది - వణిచే చేతులతో మాలని పూర్తి చేసింది మహి.

కిటికీలోంచి తొంగిచూస్తూ కేకవేసాడు రాజు, "ఏ రిద్దరూ రహస్యాల చెప్పుకోడం పూర్తయితే కాఫీ తాగడానికి రండి"

టిఫిను తింటుంటే హరి స్నానం చేసి వెళ్లి పోతానన్నాడు రాజు "మధ్యాహ్నం వెళ్లవచ్చు లేవోయ్-మహి వంట యీ రోజు, మిస్సుయితే బాధపడతావు" అన్నాడు. తోటలోంచి తిరిగి వచ్చాక మొదటసారిగా మాట్లాడింది మహి. "అవును టీ ఆయనా వెళ్ళరుగాని"

ఇద్దరూ మెట్లెక్కుతుంటే రాజు అడిగాడు "హరి! మహి ఏం మాట్లాడుతోంది అంత సీరియస్గా?" హరి వెప్పాడు.

"మహి నా స్వంత చెల్లెలు కాదురా-పిన్ని కూతురు. నాన్నగారు రెండో పెళ్లి చేసుకున్నారు పిన్ని పోయేనాటికి మహికి ఆరేళ్లు కూడాలేవు నాకదంటే పిచ్చి జెలసీ-అదింటో వుంటే వేసుండనని పట్టు పట్టాను నాన్నగారు దాన్ని బోర్డింగులో పెట్టారు. కాని-

ఆశ్చర్యంగా బోర్డింగు-నుంచి వచ్చేసాక, మహి నాకు ప్రాణమయిపోయిందిరా ఇప్పుడు నా జెలసీని తలుపుకుంటే ఆశ్చర్యం వేస్తుంది" రాజుకి మహికి పోలికలెందుకు లేవో అర్థమయింది హరికి

భోజనాలయంతవరకూ కారవ్స్ ఆడారు మహి వంట ప్రయత్నంలో వస్తువుడు మటుకు పేకాడుకున్నారు రాజు హరి. మహికి పేకాట రాదు! కారవ్స్ మటుకు ఎక్కువర్ట్. సింగిల్ హండెడ్గా నాలుగు గేములు గెల్చింది. వేడి వేడిగా సాంబారూ, బంగాళాదుంపల వేపుడూ తింటూ హరి నిట్టూర్చాడు.

నేనూ నీలాగే వెంట్రుకలను పెంచానోయ్!! కాని మా అమ్మ "ఆడపిల్లలు లేని లోటును తీర్చావారా!" అని తన కోర్కెను తీర్చుకుంది...

"ఇలాంటి భోజనం అలవాటయితే కష్టం ఢిల్లీలో నాకు చప్పడి తిండే"

"రేపు కదూ-నీ ప్రయాణం? మల్లావో రెండేళ్లు మొహం చూపించవు- ఉత్తరాలు రాసే పద్దుణం అసలే లేదు. అవునుగానీ హరి. వెళ్లి వగైరా గురించి ఆలోచించావా? పాతికేళ్లు దాటే సాయితో.. రాజు చేయి రడట్టుంటూ అన్నాడు

"విజయ్ వెళ్లి తర్వాత నీకూ వెళ్లి మీద కోరికా?" హరి నవ్వేసాడు. గిన్నెలని పద్దు తున్న మహి వేళ్లు పోకియాయి యధాలాపంగా మహిళేసి చూసిన హరికామె మొహం పాలి పోయిపట్టనిపించింది

"నేను పోయి పడుకుంటాను మహి- మూడింటికి టీ పెట్టి రేపు, హరి! మహి చదరంగం బాగా ఆడుతుందిరా, కావాలంటే ఆడుకోండి"

మహి చదరంగం బలాయి సద్దుతూ హరి కేసి చూసింది. "రేపెళ్ళి పోతున్నారా?" హరి తలపాడు "ఢిల్లీలో ఏం పోతుంది?"

మహి ఎత్తు వేసింది.

"బిజినెస్ - బాబయ్యగారిది మేనేజ్ చేస్తాను." హరి ఎత్తు వేసాడు. ఇద్దరూ మాటలాపేసి ఆటమీదే దృష్టి నిలిపారు. మహి నిజంగానే మంచి స్టేయర్ - బాగ్రత్తగా ఆడేవరకం. హరి రాష్. డేర్ డెవిల్ ఎత్తులు వేసే ఆటగాడు. మూడవుతుంటే బలాలు కలిపేసారు నాలుగంటల తర్వాత మూడింటిని హరి గెలిచాడు. మహి సుపీరియర్ స్టేయర్ అయినా మహి కావాలని చాలా తప్పులు చిన్నచిన్నవి చేసింది. హరి కది తెలియలేదు.

ఇంతలో ఫోన్ మోగింది. మహి రిసీవర్ని అందుకుంది. "హాలో... పిలుస్తానుండండి..." రిసీవర్ని చేత్తో మూస్తూ అంది "మీకే".

మహి చేతుల్లోంచి రిసీవర్ని అందుకుంటుంటే ఆమె వేళ్లు తగిలి ఉత్కిన్నవడ్డాడు హరి. ఒక అమ్మాయి స్పర్శకి తన సదా అలాగ వుందించి చాలా రోజులయింది...యర్ ఫాక్ట్ - కొన్నేళ్లు అయింది...

రెండు నిమిషాలలో ఫోన్ పెట్టసి మహి కేసి తిరిగాడు. "నాకేదో టెలిగ్రామ్ వచ్చిందట, నేవెళ్ళి పోతున్నాను..." అన్నాడు.

"రాజుని లేపుతానుండండి..." మహిని వారిస్తూ అన్నాడు హరి - "వాడి నిద్ర నాకు తెలుసు-లేవకండి-నేను..."

"పోసి టీ తాగి వెళ్తురుగాని. అయిదు నిమిషాల్లో వెడతాను..." ఎద్దన్నాడు హరి...గుమ్మంవైపు కదిలాడు...మహి కూడా నడిచింది... "మళ్ళీ ఏ పుడొస్తారు మద్రాసు?" అంది.

"ఎమో. మహి - నన్ను గుర్తుంచుకుంటారా మీరు?" హరి కంఠం గంభీరంగా అయింది... మహి మౌనంగా తలపాపింది.

"ప్రామిస్?" చిర్చిపుతో అడిగాడుహరి. "ప్రామిస్" చాచిన హరి చేతిలో తన చేతి నుంచింది మహి "ధాక్స్" మహి చేతిని మృదువుగా నొక్కి వెళ్లిపోయాడుహరి.

హరి వెళ్లిపోయి చాలసేపయ్యాక కూడా మహి తన చెలిని వింతగా చూసుకుంటూ గుమ్మందగ్గరే నిలబడి పోయింది * *

ఢిల్లీలో కాలు పెట్టిన మరుక్షణం మహి-అమె ప్రామిస్ చేసి హరిమరచిపోయాడు. అందా రిజిస్టర్ గొడవలూ, సాయం ప్రయత్నంపై ఎన్నెన్నో - అతనికి

మద్రాసుని గుర్తు చేసుకునేంత తీరిక లేదు - రాత్రిళ్ళు కలలో దూరంగా కనిపించే - వింత పేరుగల లేత నిలం గరరా అమ్మాయిరూపం అతనికి తెల్లవారగానే దూరమయింది.

జాన్ లో - మృణాళిని అమెరికన్ ప్రాఫెసరుతో వెళ్లిపోయింది - "నీకర్థమవుతుంది కదూ మరీ - నాకు నువ్వంటే యిష్టమే - కాని - అతను మిలియనీరు." అంది సింపల్ గా. హరికి అర్థమయింది. మడిగాలి లాంటి ప్రేమ వ్యవహారం అంతమయిపోయింది. మృణాళిని స్వభావమే అంత అని హరికి తెలుసు. చీకాకుగా తోచింది జీవితం. మన శ్యాంతి కోసం మద్రాసు ట్రీవ్ పెట్టుకున్నాడు...

తలుపు తెరిచిన మహి కేసి మొదటిసారిగా చూస్తున్నట్టు చూసాడు హరి... పాలిపోయిన మొహం... కళ్ళకింద నీలినీడలు... చిక్కిపోయింది. ఈ ఆర్నెల్ లో వాంటో బాగుండలేదా?

తనకేసి చూసిన మొహంలో విచారం - కళ్ళల్లో నిరాశక్తి - నిరాశ - గులాబీరంగు 'ఎలిఫెంటాలలో' చిక్కిపోయిన మహి చాలా అందంగా వుంది. వెనక్కి తిరిగి లోపలికి దారితీస్తున్న మహి మెడదగ్గర నుంచీ - ఎర్రబడిపోయాయి... హరి అది గమనించాడు..

విళ్ళుబ్బంగా నొకరి నొకరు చూసుకున్నారు... హరికి యిన్నాళ్ళకీ తన జీవితానికో గమ్యం దొరికినట్టయింది. యిన్నాళ్ళూ పిందుకు తెలియలేదా ఆవిసింది - ఆర్నెల్లు పృథా చేసినందుకు తనమీద తనకే కోపం వచ్చింది. ఇప్పటికైనా తెలిసినందుకు ఆనంద మనిపించింది. మహి కి చెన్ లోకి వెళ్ళిపోయింది...

హరికి మృణాళిని - బిజినెస్ లో సమస్యలు, అప్పి దూరమయిపోయాయి. మహి అన్న పేరు ఉచ్చరించడానికి హరిలోని ప్రత్యలు పూతపించి పోతోంది. చాలా సంవత్సరాల తర్వాత - ఒక అమ్మాయిని తాకడానికి - నిలనడానికి - యింత బాధపడ్డాడు హరి... ఈ ఆర్నెల్ లో అనలు మహిని తలచలేదనే ఆలోచన హరికి ఆశ్చర్యమని పించలేదు. రాత్రిళ్ళు కలలో కన్పించడమూ ఆశ్చర్య మనిపించలేదు. తన లాంటి రాతిని - యింత విచిత్రంగా కదిలించగల శక్తి మహి కెలా కలిగిందా అన్న ఆశ్చర్యమూ కలగలేదు - ఇదంతా ముందే ఇలా జరుగుతుందని తెలిసినట్టు - ఇలాగే జరగాలని విధి

మనసున ముగ్గులు

శాసించినట్టు తోచింది.

కానీ అందిస్తున్న మహి చేతులు వణకడం తప్పితో గమనించాడు హరి. ఒక చేత్తో కప్పు అందుకుని, టేబిలు మీద పెడుతూ రెండో చేత్తో మహి చేతులని పట్టుకున్నాడు.

హరి గుప్పెటలోని మహి చేతులు వణుకుతున్నాయి - మహి కళ్ళలోని భావాల్ని చదివాడు హరి. ఆ ముక్కున మెరిసిన ముక్కు పుడకని, వణుకుతున్న పెదవుల్ని నొక్కి పెడుతున్న పంటిని పరిశీలించాడు.

"మహి - బి హావ్ కమ్ బాక్" ఆవేశంతో బొంగురు పోయింది హరి కంఠం.

మహి తలూపింది.

"మహి - మహి" యింకో మాట రాలేదు హరినోట. మహి చేతుల్ని ముద్దు పెట్టుకుంటూ, ఆమె పేరుని పుచ్చరిస్తూ హరి - తను వెతుకుతున్న మనశ్శాంతిని పొందాడు - తుఫానుని క్షణాల్లో తప్పించుకుని. రేపుచేరిన నావ లాగుంది అతని మనసు.

"మహి - బి లవ్ యూ" అన్నాడు చాలా సేవయ్యాక. మహి హరి మెడ చుట్టు పున్న తన చేతుల్ని తీసే ప్రయత్నం చెయ్యలేదు - హరి

పాంటెన్ పెన్ సిరా

సిరా తయారు చేయటానికి కావలసిన వస్తువులు.

ఇండిగో కార్మిను రంగు 1/2 అవున్సు, ఫెర్రసు సల్ఫేటు 1 1/2 అవున్సులు, అమ్లం 9 అవున్సులు, సల్ఫ్యూరికామ్లము 25 మిక్కులు, నీరు 40 అవున్సులు, అవంగ చూర్ణము 1 డ్రాము

తయారుచేయు విధానము. - అమ్లం, అవంగ చూర్ణమును ఒక పాత్రలో వేసి 40 అవున్సుల నీటిని దాంట్లో పోసి కలపాలి. ఈ డ్రామాన్ని జాగ్రత్త గణకొకపాత్ర లోనికి వడపోయాలి. ఈ వడపోసిన డ్రావణమునకు 1 1/2 అవున్సుల ఫెర్రసు సల్ఫేటు డ్రావణమును పోసి బాగ కలియచెట్టాలి. కొన్ని నిమిషములు అయిన తరువాత 25 మిక్కుల సల్ఫ్యూరికామ్లమును మిక్కులు మిక్కులుగ ఈ డ్రావణములో పోసి కలియ చెట్టాలి. చివరకు 1/2 అవున్సు ఇండిగో కార్మిను రంగు కలిపి రెండు మూడువారాలు తలుపకుండా మూతపేసి ఉంచాలి. తరువాత ఆ డ్రావణమును వడపోసినచో నిర్మలమైన సిరా మిగిలినది.

ఇ. శివుడు.

భుజంలో మొహం దాచుకుని ఈ నిజాన్ని కల కాదని నమ్మించే ప్రయత్నం చేసింది.

ఈ ఆర్నెల్లు - ప్రతిరోజూ, ప్రతిక్షణమూ హరిని తలుపుకుని, హరి తనని మరిచి పోయాడని బాధపడి, హరిని ఆధునాతనంగా ఉన్న అమ్మాయిల చేతులలో డిహించుకొని తనని తను చిత్రవధ చేసుకుంది పుట్టా వచ్చినపుడు - హరి పేరు కల వ రిం చి - అన్నగారికి దొరికి పోయింది.

రాజ గృహింగా అన్న మాటలు గుర్తుకొచ్చాయి. "మహి - హరి మంచివాడే - కాని అనుభవమున్నవాడు - ఒక అమ్మాయితో స్థిర పడే రకంకాదు - నువ్వింకా చాలా చిన్నసిల్లవినీ ముందర చాలా జీవితం పరుచుకుని వుంది. హరికంటే అందమైన వాళ్ళూ చాలా మంది వున్నారు. హరిని మరిచిపోమూ నిజంగా ప్రేమలో పడే వయసు కాదు నీది..."

తర్వాత మహి కోసం పార్టీలు యివ్వ సాగాడు రాజు. ఎందరెందరో అబ్బాయిలు - రెండుసార్లు డేటింగ్ ప్రయత్నించింది - ప్రతి అబ్బాయిూ అతడి కాంప్లిమెంట్లూ - మహి హృదయంలోని హరి యాసాన్ని మరింత బలంగా ముద్రించారు - లోకమంతా హరి - హరి - హరిగా - యింకో ప్రపంచమే లేకుండా పోయింది - ఇప్పుడు - ఇప్పుడేమో - ఇది

"ఈ ఆర్నెల్ లో నేను గుర్తు కొచ్చానా మీకు?" మహి మృదువుగా అడిగింది - హరి భుజం మీది తలని తియ్యకుండా "ప్రతిరాత్రి కల్లో కొచ్చేదానిని" నిజం చెప్పాడు హరి. "మహి - నన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటావా?"

మహి బుగ్గి లెర్రబడా యి. "అన్నయ్య వడగండి" అంది.

వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళిపోబోయిన రాజు - "ఏమిటి పన్నడగడం?" అన్నాడు. మహి హరి చేతుల్ని విడిపించుకో బోయింది. హరి వదలేదు. "నూ పెళ్ళికి పర్మిషను" అన్నాడు మహి గడ్డం మీద తలాన్సుకుని రాజు కేసి చూస్తూ.

"ఇచ్చేశాను." రాజు వెళ్ళిపోయాడు "బదు నిముషాలు తై మిస్తున్నాను" అంటూ "డాంక్స్ రాజూ." అనేస - పంగి మహిని ముద్దు పెట్టుకున్నాడు హరి. "మహి! బి హావ్ కమ్ బాక్". నే తిరిగి వచ్చానోచ్" అన్నాడు - మహి చెబితో.

"వెల్కమ్ హోమ్" అంది మహి. పంగి మెడచుట్టూ రా తిరిగేలా చేతులు చాచుతూ!

